

Sygn. akt II K 212/18

I. WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 lutego 2019 roku

Sąd Rejonowy w Nidzicy w Wydziale II Karnym w składzie:

1. Przewodniczący: sędzia SR Sylwia Kamińska

po rozpoznaniu w dniu 20.02.2019 r. sprawy **J. J. (1)**, ur. (...) w m. P., syna J. i E. z d. Niemiec

oskarżonego o to, że:

w dniu 12 czerwca 2018 r. o godz. 15:00 na drodze publicznej w miejscowości N. na ul. (...) kierował samochodem osobowym marki C. (...) o nr rej (...) będąc w stanie nietrzeźwości ustalonym kolejno na 0,79 mg/l i 0,65 mg/l zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu,

- tj. o czyn z art. 178a § 1 kk;

orzeka:

I. oskarżonego **J. J. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 178a § 1 kk skazuje go i wymierza karę grzywny w wymiarze 100 (stu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na 10 (dziesięć) złotych;

II. na podstawie art. 42 § 2 kk w zw. z art. 63 § 4 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych kat. B na okres 3 (trzech) lat, z zaliczeniem okresu zatrzymania prawa jazdy od dnia 12 czerwca 2018 r.;

III. na podstawie art. 43a § 2 kk orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 5000 (pięć tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

IV. Na podstawie art. 624§1 kpk w zw. z art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz.U. z 1983r. Nr 49, poz.223 ze zm.) zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych w całości .

ZARZĄDZENIE

1.(...)

2.(...)

N.20.02.2019r.

Sygn. akt II K 212/18

UZASADNIENIE

Sąd w oparciu o zgromadzony w sprawie i ujawniony w toku przewodu sądowego materiał dowodowy, na podstawie art. 423 § 1a kpk ograniczając zakres uzasadnienia do części wyroku, dotyczących rozstrzygnięcia o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, orzeczonych wobec oskarżonego J. J. (1), zważył co następuje:

Uznając oskarżonego J. J. (1) za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w akcie oskarżenia, to jest tego, że w dniu 12 czerwca 2018 roku o godz. 15:00 na drodze publicznej w miejscowości N. na ul. (...) gm. N. kierował samochodem osobowym marki C. (...) o nr rej. (...) C, będąc w stanie nietrzeźwości ustalonym kolejno na 0,79 mg/l i 0,65 mg/l zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu tj. o przestępstwo z art.178 a § 1 k.k. i za to na podstawie art. 178 a § 1 k.k. skazał go i wymierzył mu karę grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na 10 złotych. W oparciu o przepis art. 42§2 kk w zw. z art. 63 §4 kk orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych kat. B na okres 3 lat z zaliczeniem okresu zatrzymania prawa jazdy od dnia 12 czerwca 2018r. Na podstawie art. 43 a § 2 kk orzekł wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 5000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w związku z art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych Sąd zwolnił oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości.

W ocenie Sądu wymierzona oskarżonemu kara jest odpowiednia i stosownie do treści art. 53 § 1 kk jej rozmiar nie przekracza stopnia winy oskarżonego i uwzględnia stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez niego czynu oraz pozwoli na osiągnięcie celów zapobiegawczych i wychowawczych w odniesieniu do oskarżonego, jak również na spełnienie potrzeb w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Sąd miał tu na uwadze przede wszystkim wysoki stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego czynu widoczny w rodzaju dobra, w które godziły działania wymienionego, albowiem prowadząc pojazd w stanie nietrzeźwości oskarżony stwarzał zagrożenie nie tylko dla własnego życia i zdrowia, lecz także dla życia i zdrowia pozostałych uczestników ruchu drogowego, zwłaszcza, iż spożywał on alkohol nie tylko w dniu poprzedzającym zdarzenia, ale również w dniu zdarzenia tj. 12.06.2018r. bowiem, jak wyjaśnił cyt.: „rano wypilem moce piwo(...) czułem się nieciekawie (...)”. Oskarżony stwarzał zatem poważne zagrożenie w ruchu drogowym. Istotnym jest również, że podróżował on z miejscowości E. do C. tj. miał pokonać dużą odległość bo aż 180 km. Podróżował z żoną, która posiada prawo jazdy, a zatem mógł ją poprosić, żeby to ona prowadziła w dniu zdarzenia pojazd.

Przestępstwo określone w art. 178 a § 1 kk jest przestępstwem formalnym, co oznacza, że dla jego popełnienia nie jest konieczne wystąpienie określonego prawem skutku w postaci uszkodzenia ciała lub zaistnienia szkody materialnej. Czyn zabroniony stypizowany treścią art. 178 a § 1 kk należy do kategorii przestępstw umyślnych. Sprawca powinien mieć zatem świadomość, że pozostaje w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, a także musi mieć zamiar prowadzenia pojazdu. Bez wątplenia w niniejszej sprawie takie okoliczności zaistniały, a sam oskarżony nie kwestionował faktu swojego stanu nietrzeźwości i tego, że kierował pojazdem w dniu 12.06.2018r. Tym samym oskarżony działał umyślnie, co wprost wynikało z jego wyjaśnień, i bez wątplenia miał on świadomość pozostawiania w stanie nietrzeźwości wskutek uprzedniego spożycia alkoholu w dniu poprzedzającym zdarzenie, a także z rana w dniu 12.06.2018r.

Oceniając stopień winy i społecznej szkodliwości czynu, należy mieć także na uwadze to, iż oskarżony w stanie nietrzeźwości wprowadził się w stan świadomości, wypił alkohol w dniu poprzedzającym zdarzenie tj. 11.06.2018r. i w dniu zdarzenia jak wyjaśnił – rano czuł się „nieciekawie”, a mimo to wypił jeszcze mocne piwo, wiedząc, że ma podróżować samochodem. Z jego wyjaśnień, złożonych na rozprawie w dniu 20.02.2019r. wynika, że nie sądził, że stężenie alkoholu w wydychanym powietrzu będzie takie wysokie, a zatem miał on świadomość, że znajduje się w stanie nietrzeźwości, a pomimo to zdecydował się kierować pojazdem. Siadając za kierownicę samochodu i mając 0,79 mg/l i 0,65 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, stworzył realne niebezpieczeństwo nie tylko dla siebie, ale również dla innych uczestników ruchu, co niewątpliwie winno spotkać się z stosowną represją karną.

Na stopień winy składają się takie elementy jak możliwość rozpoznania znaczenia czynu, możliwość podjęcia decyzji odnośnie odpowiedniego zachowania, adekwatnego do sytuacji motywacyjnej w jakiej sprawca się znalazł oraz możliwość sterowania swoim postępowaniem. Należy mieć na uwadze to, że bezpieczeństwo w komunikacji jest dobrem szczególnie cennym, które zasługuje na specjalną ochronę prawa karnego. Skutki przestępstw drogowych są bowiem bardzo dotkliwe, stanowią ogromny problem społeczny, nie tylko w wymiarze materialnym, ale przede

wszystkim w kontekście zapewnienia ochrony życia i zdrowia obywateli. Jest to jeden z podstawowych i w obecnym czasie bardzo aktualny obowiązek państwa.

Należy również wskazać, że przestępstwa z art. 178a k.k. zdarzają się niezwykle często w praktyce sądów i organów ścigania. Z tej właśnie przyczyny należy im się w sposób stanowczy przeciwstawić odpowiednio ukształtowaną reakcją karną. Kwestia nagminności dopuszczania się podobnych czynów zabronionych, co prawda nie jest okolicznością, która może być brana pod uwagę przy ocenie stopnia ich społecznej szkodliwości, nie oznacza to jednak, że jest całkowicie obojętna dla wymiaru kary. Wszak jednym z celów, który ma osiągnąć kara jest zapobieganie popełnianiu przestępstw, zwłaszcza tych nagminnych (por. postanowienie SN z 28.11.2008 r. V KK 161/08, Biul. PK 2009/1/83).

Przestępstwo określone w art. 178 a § 1 kk zagrożone jest alternatywnymi karami: grzywny, ograniczenia wolności lub pozbawienia wolności do lat dwóch.

Sąd, kierując się dyrektywami określonymi w szczególności w art. 53 § 1 i 2 kk wymierzył oskarżonemu karę 100 stawek dziennych grzywny ustalając wysokość stawki dziennej na poziomie 10 zł, orzekając przy tym obligatoryjny środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych kat. B na okres 3 lat, adekwatny do znacznego stanu nietrzeźwości, na poczet którego to środka karnego zaliczono oskarżonemu okres zatrzymania dokumentu uprawniającego do prowadzenia pojazdów mechanicznych, orzekając nadto od oskarżonego świadczenie pieniężne w wysokości 5000 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej.

Do okoliczności obciążających, mających wpływ na rodzaj i wymiar kary, oraz długość okres zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych Sąd zaliczył przede wszystkim: wysoką zawartość alkoholu w organizmie powodującą znaczne ograniczenie funkcji psychomotorycznych, miejsce przestępstwa na jednej z głównych arterii komunikacyjnych miasta, a do okoliczności łagodzących zaliczono niekaralność oskarżonego oraz przyznanie się do winy i wyrażoną na rozprawie skruchę.

W ocenie Sądu tak ukształtowana represja karna stwarza realne możliwości osiągnięcia korzystnych efektów poprawczych w zachowaniu oskarżonego. Powinna ona zarazem wywołać w jego świadomości przeświadczenie o nieuchronności kary oraz wyrobić poczucie odpowiedzialności i poszanowania prawa. Zdaniem Sądu łagodne traktowanie sprawców przestępstw atakujących tak istotną społecznie sferę dóbr pozostających pod ochroną prawną, takich jak bezpieczeństwo w komunikacji, życie, zdrowie czy mienie stwarzać może w społeczeństwie odczucie ich bezkarności i osłabiać tym samym zaufanie do organów państwa odpowiedzialnych za bezpieczeństwo obywateli i przestrzeganie prawa.

Mając na uwadze sytuację materialną oskarżonego oraz zważywszy na wysokość grzywny i wysokość dochodów osiąganych przez oskarżonego (który jest emerytem), prowadzącym działalność gospodarczą z tytułu której osiąga dochód ok. 2.500 zł, Sąd uznał, że obciążanie J. J. (1) kosztami sądowymi, byłoby dlań nadmierną dolegliwością.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

N., dnia 13 marca 2019 r.